

POSTANOWIENIE

30 stycznia 2025 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Agnieszka Góra-Błaszczkowska

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym 30 stycznia 2025 r. w Warszawie
zażalenia P.B.

na postanowienie Sądu Apelacyjnego w Poznaniu

z 15 lipca 2024 r., I AGa 365/23,

w sprawie z powództwa syndyka masy upadłości T. spółki akcyjnej w upadłości
w P.

przeciwko T.W. spółka akcyjna L.G. spółce komandytowo-akcyjnej w P.

o zapłatę,

odrzuca zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 15 lipca 2024 r. Sąd Apelacyjny w Poznaniu ukarał P.B. karą porządkową grzywny w wysokości 1500 zł za naruszenie powagi, spokoju i porządku czynności sądowych podczas ogłaszania wyroku na posiedzeniu 12 lipca 2024 r.

P.B. zaskarżył orzeczenie w całości i wniósł o uznanie go za nieważne. W uzasadnieniu wskazał na nieprawidłowy sposób powołania sędziego referenta, który wydał zaskarżone postanowienie. Przyznał jednocześnie, iż prawdą jest, że podczas rozprawy 12 lipca 2024 r. komentował treść ogłaszanego wyroku, użył słów powszechnie uznawanych za wulgarne, co było wyrazem jego zdumienia i zaskoczenia w odniesieniu do rozstrzygnięcia sprawy.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie podlegało odrzuceniu jako niedopuszczalne.

Zgodnie z art. 87¹ § 1 k.p.c. w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych, a w sprawach własności intelektualnej także przez rzeczników patentowych, chyba że stroną, jej organem, jej przedstawicielem ustawowym lub pełnomocnikiem jest sędzia, prokurator, notariusz albo profesor lub doktor habilitowany nauk prawnych, a także gdy stroną, jej organem lub jej przedstawicielem ustawowym jest adwokat, radca prawny lub radca Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, a w sprawach własności intelektualnej rzecznik patentowy.

W świetle ugruntowanego orzecznictwa Sądu Najwyższego, zażalenie sporządzone i podpisane przez stronę nie mającą zdolności postulacyjnej przed Sądem Najwyższym jest dotknięte brakiem formalnym nieusuwalnym, skutkującym odrzuceniem wniesionego środka odwoławczego a limine jako niedopuszczalnego, bez wzywania do uzupełniania tego braku i bez możliwości jego usunięcia, nawet przez następczo ustanowionego zawodowego pełnomocnika procesowego (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 5 sierpnia 2024 r., III CZ 105/24, Legalis).

Zarówno z treści zażalenia, jak i z akt sprawy nie wynikało, aby skarżący należał do kręgu podmiotów wskazanych w art. 87¹ § 2 k.p.c.

Skarżący nie posiadał obligatoryjnie wymaganej zdolności postulacyjnej i nie był reprezentowany przez adwokata lub radcę prawnego.

Z tych przyczyn zażalenie wniesione osobiście przez stronę jest niedopuszczalne, Sąd Najwyższy odrzucił je na podstawie art. 394¹ § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 397 § 3 k.p.c. w zw. z art. 373 § 1 k.p.c.

(P.H.)

[i.n]

